ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Μετά από τρεις μήνες που παίχτηκε στους δέκτες μας το παιχνίδι της «σκληρής διαπραγμάτευσης» (πιο χιλιοπαιγμένο τα τελευταία επτά χρόνια κι από την Αλίκη στο Ναυτικό) και αφού η κυβέρνηση ξεκαθάρισε ότι «δεν θα υπάρξει ούτε ένα ευρώ επιπλέον μέτρο λιτότητας»-δημιουργώντας εύλογη ανησυχία σε όποιαν/ον εργαζόμενη/ο την άκουγε, οι «θεσμοί» του Κεφαλαίου βρίσκονται και πάλι στην Αθήνα, για να λεηλατήσουν για μια ακόμη φορά τις ζωές και τα δικαιώματά μας.

Αυτή η νέα φάση του δράματος περιλαμβάνει:

-Μείωση κύριων συντάξεων από το 2018, που ακουμπά ακόμα και τις χαμηλότερες.
-Πραγματική μείωση μισθών, μέσω της μείωσης του αφορολόγητου.
-Απελευθέρωση των απολύσεων, με διπλασιασμό του ποσοστού που τις χαρακτηρίζει ομαδικές και παροχή ενός αστείου δικαιώματος προέγκρισης σε εργοδοτικές επιτροπές.
-Αλλαγή του συνδικαλιστικού νόμου, που να περιορίζει τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και το δικαίωμα στην απεργία.
-Θέσπιση υποκατώτατου μισθού για τις/ τους νέες/ους εργαζόμενες/ους, που συνιστά ουσιαστικά εισαγωγή στη δωρεάν εργασία.
-Επικύρωση της κυριαρχίας των επιχειρησιακών και των ατομικών συμβάσεων, έναντι των συλλογικών.

Όλα αυτά έρχονται να προστεθούν σε μια σειρά πρόσφατων νομοθετημάτων που στοχεύουν στο εισόδημα του πιο επισφαλούς κομματιού των εργαζομένων («μπλοκάκια», συμβασιούχες/οι κ.ά.) , αλλά και στο εξαπλωμένο σε μαζική κλίμακα σε όλη την Ελλάδα φαινόμενο του εξαναγκαστικού δανεισμού του Κεφαλαίου από τον κόσμο της εργασίας, μέσω της αυξανόμενης καθυστέρησης της καταβολής των μισθών σε εκατοντάδες -αν όχι χιλιάδες- επιχειρήσεις.

Οι εργαζόμενες/οι στην Ελλάδα έχουμε χάσει τα τελευταία 7 χρόνια περισσότερο από το 60% της πραγματικής αξίας της εργατικής μας δύναμης, διαμέσου της μείωσης των μισθών, της κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων, της αύξησης της ανεργίας, της επέκτασης της επισφάλειας, της μείωσης των συντάξεων, της συντριβής των κοινωνικών υπηρεσιών, των εργοδοτικών λοκ-άουτ και των στάσεων πληρωμών των επιχειρήσεων. Είμαστε οι

πραγματικές/οί δανείστριες/ές του ελληνικού κράτους και χωρίς να ρωτηθούμε, με την συνενοχή όλων των κυβερνήσεων, με την σημερινή να διεκδικεί με αξιώσεις το προνόμιο να θάψει βαθιά μέσα στη γη και το τελευταίο εργατικό δικαίωμα.

Ωστόσο, δεν είναι μόνο αυτό. Τα τελευταία χρόνια, το εργατικό κίνημα έχασε σταδιακά την ορμή με την οποία αντιμετώπισε την επίθεση του Κεφαλαίου λόγω της κρίσης του, κατά την περίοδο 2008-2012. Η διαδικασία ανάκτησης της πρωτοβουλίας από την κρατική γραφειοκρατία, η ζωτικότητα με την οποία εργατικές και κοινωνικές κινήσεις συγκροτήθηκαν και έδρασαν, έδωσαν τη θέση τους σε ένα σύντομο καλοκαίρι μπαρόκ ανάθεσης και «λαϊκομετωπικής» πανήγυρης, που με τη σειρά της κατέληξε σε **ένα αποσυντεθημένο πτώμα της πολιτικής αριστεράς που ταλαντώνεται ανάμεσα στον κακό Μπόλεκ της «σκληρής διαπραγμάτευσης» και τον καλό Λόλεκ της «εθνικής ανάπτυξης με επιστροφή στη δραχμή».**

Περισσότερο από ποτέ, σήμερα, είναι εμφανές ότι καμία διέξοδος από την καταστροφή των ζωών μας δεν υπάρχει έξω από την κοινωνική ζωτικότητα που θα επιτεθεί στην πολιτική του Κεφαλαίου με ορμή και εμπιστοσύνη στις ίδιες της τις δυνάμεις. Χωρίς καμιά εμπιστοσύνη σε κανενός τύπου «σωτήρες», χωρίς καμία αυταπάτη για τη δυνατότητα «διαχείρισης» της καπιταλιστικής κρίσης είτε με «διαπραγματευτικά» μυθεύματα είτε με σάπια εθνικοπατριωτικά υλικά, αγνοώντας πλήρως κάθε κέλευσμα για «ειρηνική συνύπαρξη» με το Κεφάλαιο, ντόπιο και διεθνές, αλλά κυρίως χωρίς τη μοιρολατρία στην οποία οδήγησε η αυταπάτη της ανάθεσης και της διαταξικής διαφυγής από τον πόλεμο που διεξάγει ο καπιταλισμός σε κρίση στις κοινωνίες.

Κανένα νέο μέτρο μεγαλύτερης υποτίμησης της ζωής μας δεν πρέπει να γίνει ανεκτό. Καμία οπισθοχώρηση στα δικαιώματά μας, καμία απόπειρα αναδίπλωσης στον ολοκληρωτισμό ως ασπίδα απέναντι στην κρίση, δεν πρέπει να μείνει αναπάντητη. Από σήμερα να αρχίζουμε να ανακτούμε όσα μας λήστεψαν.
Να οργανώσουμε την κοινωνική αντεπίθεση!
Να μη δεχτούμε το ρόλο των «μαρτύρων» στο ολοκαύτωμα που πραγματοποιεί το Κεφάλαιο!

Απέναντι στη χαύνωση που μας προτείνουν ο κρατικός και εργοδοτικός συνδικαλισμός της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ και τη σήψη που αναδύεται από τα νεκροζώντανα υπολείμματα της πολιτικής γραφειοκρατίας και της «εθνικής ανάπτυξης», να οργανώσουμε από τώρα τις δικές μας ελευθεριακές δομές και τα αντικαπιταλιστικά συνδικάτα μας, ενάντια στο Κεφάλαιο και τους πολιτικούς υπαλλήλους του, να αρχίσουμε να χτίζουμε από τώρα μια

διαφορετική κοινωνία αλληλεγγύης, ελευθερίας και ισότητας, διεκδικώντας την στην πράξη.

Η Αναρχοσυνδικαλιστική Πρωτοβουλία Ροσινάντε καλεί σήμερα Πέμπτη 2 Μαρτίου, στις 18:00 στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου, σε διαδήλωση ενάντια στη νέα δέσμη υποτίμηση των ζωών μας.

-ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΑΝΟΧΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
-ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΩΝ ΟΜΑΔΙΚΩΝ ΑΠΟΛΥΣΕΩΝ, ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΣΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ, ΔΩΡΕΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙΑ ΟΛΕΣ/ΟΥΣ
-ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΝΤΟΠΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ
-ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ, ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΥΜΕ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ